

Praca z dzieckiem i rodzicem w szkole muzycznej I stopnia w pierwszym roku nauki gry na skrzypcach z uwzględnieniem pracy zdalnej.

1. WSTĘP

Wszystkie rodzaje szkół artystycznych łączy jedno: uzdolnione, utalentowane, aktywne i twórcze dziecko. Ten "czynnik ludzki" jest najwyższą wartością i swoistym kapitałem w szeroko pojętym procesie edukacji kulturalnej. Drugi czynnik to nauczyciele pracujący w tych szkołach: aktywni twórcy, profesjonalni artyści. Harmonijne połączenie tych dwóch "kapitałów" stanowi istotę działalności szkół artystycznych.

Szkoły artystyczne uczą twórczego myślenia, wrażliwości i szacunku dla sztuki, otwierają drogę do profesjonalnej twórczości bądź odtwórczości. Harmonijny rozwój młodego skrzypka stanowi główny cel działań dydaktycznych. Z zagadnieniem tym spotykają się pedagodzy wszystkich krajów, niezależnie od wieku uczniów, a także stopnia ich zaawansowania. Idealem byłoby wykształcenie wszystkich niezbędnych predyspozycji i umiejętności instrumentalnych i muzycznych, odpowiednich dla poszczególnych okresów rozwojowych. Nie jest to zadanie proste.

Najwięcej problemów wiąże się z opanowaniem techniki gry na skrzypcach. Braki w tym zakresie są najbardziej uchwytne, a przy tym znaczące dla następnych etapów drogi, na którą wstępuje młody instrumentalista. One to często decydują o rozwoju, czy o kontynuowaniu nauki gry na skrzypcach w szkole II stopnia.

Proces nauczania w pierwszej klasie szkoły muzycznej I stopnia na skrzypcach polega na:

- rozpoznaniu zdolności muzycznych dziecka
- ustawieniu aparatu gry
- pracy nad intonacją, rytmem, dynamiką, artykulacją, brzmieniem,
- udziału w koncertach i konkursach
- właściwym doborze materiału nauczania,
- maksymalnym wykorzystaniu czasu lekcji,
- wdrażaniu ucznia do świadomej, samodzielnej pracy,
- umiejętnym dopingowaniu do ćwiczenia,

Szkoła muzyczna wpływa bardzo pozytywnie na rozwój każdego dziecka, niezależnie od wieku rozpoczęcia nauki. Kształcenie muzyczne w pierwszym roku nauki obejmuje szeroko pojęte uwrażliwienie na sztukę muzyczną i zamiłowanie do śpiewania, słuchania i uczestniczenia w życiu szkoły w różnych aspektach (także tych społecznych). W trakcie mojej wieloletniej pracy z dziećmi, zauważyłam że lubią one uczęszczać do szkoły muzycznej, a po wielu latach ich rodzice widzą wymierne korzyści związane z edukacją muzyczną.

Według mnie podstawowym zadaniem nauczania gry na skrzypcach w pierwszym roku nauki jest niedopuszczenie do powstania napięć w organizmie oraz rozbudzenie zainteresowania grą na instrumencie. Kluczowe od strony technicznej staje się na początku dobranie odpowiedniej wielkości skrzypiec i smyczka oraz dobór akcesoriów typu żeberko, podbródek. Dobre poznanie rodziców ucznia i stała współpraca na linii nauczyciel-uczeń-rodzic skutkuje dobrymi efektami pracy w szkole muzycznej. Lekcje powinny odbywać się w atmosferze zaufania i przyjaźni. Obecność mamy lub taty na lekcjach skrzypiec w pierwszej klasie szkoły muzycznej jest niezbędna, gdyż gra na tym instrumencie to kompleksowość zadań, z którymi dziecko sobie samo nie poradzi.

Często do tych zadań dochodzą problemy z koncentracją, rozkojarzeniem i inne problemy z zakresu emocjonalności uczniów oraz ich wieku. W swojej pracy dydaktycznej dbam o to, by już od początkowych lekcji z uczniem i rodzicem nawiązać kontakt. Sprzyja to znalezieniu wspólnego języka i porozumienia muzycznego. Jest to bardzo ważny sprawdzian umiejętności interpersonalnych dla nauczyciela, dlatego do tego zagadnienia trzeba podejść bardzo umiejętnie i empatycznie.

Na początkowym etapie opowiadam o skrzypcach, dostosowując swój język do wieku i możliwości intelektualnych ucznia. Wiadomości o szkole muzycznej i jej funkcjonowaniu są dla ucznia i rodziców bardzo ważne. Staram się obserwować ucznia, jego reakcję oraz rozmawiam z nim o jego zainteresowaniach i pasjach. Wymieniam korzyści płynące z uczęszczania do szkoły muzycznej takie jak: dobra organizacja czasu pracy, odpowiedzialność, występowanie przed publicznością, kreatywność, pracę zespołową, umiejętność koncentracji.

Wprowadzam proste ćwiczenia rozluźniające ciało, które mają ułatwić przyjęcie naturalnej postawy podczas gry na skrzypcach. Na każdej lekcji staram się wprowadzać ćwiczenia rytmiczne w formie zabawowej. Moje doświadczenia (zwłaszcza z ostatnich lat) wskazują na to, że wiele dzieci wstydzi się śpiewać i trzeba dołożyć wielu starań, by przełamywać w dziecku różne bariery, (zahamowania osobowościowe, wstydlivość przed rodzicami, czy inne wynikające ze starszego wieku). Bardzo ważna jest tutaj pomoc nauczyciela i jego umiejętności personalne.

Śpiew uważam za jeden z najważniejszych czynników sprzyjających nauczaniu gry na skrzypcach. Mówię o tym na lekcji skrzypiec wszystkim swoim wychowankom.

Ogólnie pracę z uczniem w klasie pierwszej zawsze realizuję dwutorowo: to znaczy- pracuję nad rozwojem słuchu i wyobrażeń muzyczno- słownych oraz nad kształtowaniem prawidłowej postawy. Swobodna postawa ciała i możliwość balansu jest najistotniejszą kwestią na etapie zarówno początkowym, jak i późniejszym.

Kolejne sprawy to trzymanie smyczka i skrzypiec, które są bardzo istotne. Warto w pierwszej klasie poświęcić tym problemom wiele uwagi, gdyż jest to najważniejszy kapitał na dalszą drogę. Można wprowadzać wiele elementów

zabawowych, zwłaszcza na etapie początkowym, gdzie mamy do czynienia z trzymaniem skrzypiec i smyczka. Wymaga to od nauczyciela wiedzy i wielkiej wyobraźni. Z moich obserwacji wynika, że dzieci i rodzice często nie przykładają należytej uwagi do tych kwestii, bo tak bardzo chcą już grać utwory i wciąż czekają na coś konkretnego od nauczyciela. Zawsze wtedy tłumaczę uczniom i rodzicom, jak ważny jest to problem. Oczekuję od nich dużego zaangażowania w tym zakresie. Warto początkowe miesiące pracy poświęcić nauce rzetelnego trzymaniu smyczka, bo ma to ogromny wpływ na grę w kolejnych latach nauki. Stale przypominam uczniom o roli prawej ręki w grze na skrzypcach i właściwym prowadzeniu smyczka. Bardzo ważna jest także praca nad prawidłowym opanowaniem płaszczyzn poszczególnych strun G, D, A, E oraz płynnym przechodzeniem z jednej struny na drugą. Utrwalenie i zapamiętanie pozycji prawej ręki względem każdej ze strun jest istotna dla dalszego rozwoju instrumentalnego.

Wiele czasu poświęcam z uczniami na opanowanie gry na pustych strunach. Gra ta pozwala pracować nad postawą, ułożeniem rąk i nóg oraz właściwym prowadzeniem smyczka. Cały czas obserwuję co się dzieje z ciałem dziecka, jego rękami oraz napotykanymi przeszkodami. Podczas takich ćwiczeń staram się zainteresować ucznia rodzajem dźwięku, prezentując swoją grę na skrzypcach. Często z uczniem na etapie początkowym gram w duecie, rozwijając umiejętność czytania nut a vista. Stale uzupełniam wiedzę zdobytą przez uczniów na lekcjach z kształcenia słuchu i rytmiki w klasie pierwszej szkoły muzycznej I stopnia, dotyczącą nut, rytmu, piosenek, gam.

W grze na skrzypcach istotne jest prawidłowe ułożenie całej lewej ręki i palców na każdej strunie. Palce wprowadzam stopniowo. Trzeba na to poświęcić sporo czasu, ponieważ wiąże się to często z napięciami ręki, które bardzo trudno zlikwidować i wykorzenić (nawet przez wiele lat). Wprowadzenie lewej ręki wiąże się z kształtowaniem właściwej intonacji, wibracji, zmianami pozycji, dwudźwiękami i innymi problemami natury czysto technicznej. Wprowadzając lewą rękę pracuję na materiale nutowym „Małego abc” oraz „Skrzypcowego ABC” A. Cofalika. Zauważyłam, że dzieci bardzo lubią grać te krótkie utwory i sprawia im to wielką radość. Od pierwszej klasy powtarzam swoim uczniom, że w grze na skrzypcach pomocny jest wzrok, słuch, dotyk. Pracując nad intonacją stale przypominam zasadę, że najpierw posłuchać potem zagrać.

Z prawidłowym funkcjonowaniem aparatu gry wiąże się intonacja i brzmienie. Staram się więc w pracy z dzieckiem zwracać uwagę na aktywność słuchową, od której zależy prawidłowa intonacja, piękna barwa. Jest to ważna kwestia, gdyż dzieci grające na skrzypcach często odgrywają utwory w sposób mechaniczny. Zwracam uwagę na kształcenie słuchu dziecka głównie przez zachęcanie go do wspólnego śpiewania, słuchania muzyki. Właściwa intonacja powinna stać się „każdego małego skrzypka”-ucznia klasy pierwszej szkoły muzycznej bardzo ważnym elementem codziennej pracy. Baczną uwagę zwracam również na precyzję rytmiczną, gdyż bardzo częstym błędem młodych, początkujących skrzypków w zakresie rytmu jest skracanie bądź wydłużanie wartości rytmicznych oraz brak realizowania pauz i artykulacji zapisanej w materiale nutowym. Zdarza się to nawet uczniom zdolnym, z dobrym poczuciem rytmu. Jest to rodzaj bałaganiarstwa, które potęguje się przy samodzielnej pracy ucznia nad utworem. Należy również uczyć młodego, początkującego skrzypka na brzmienie. Podstawowymi czynnikami warunkującymi piękne brzmienie na skrzypcach są : właściwy dobór i jakość instrumentu, prawidłowo funkcjonujący aparat gry, grawitacja, dynamika, artykulacja i umiejętność słuchania swojej gry.

W pierwszym roku nauki gry na skrzypcach bardzo cenną umiejętnością jest opanowanie czytania nut a vista, co nie przychodzi wszystkim dzieciom łatwo. Myślę, że należy dużo czasu poświęcać temu zagadnieniu na lekcjach. Pozwala to uczniowi osiągnąć lepszy komfort przy graniu coraz to nowych utworów oraz uczy elastyczności i samodzielności w pracy. Jest to ważny aspekt nauczania w szkole muzycznej.

Uczniowie i rodzice są stopniowo przygotowywani do pogodzenia się z sytuacją, że utwory w szkole muzycznej prezentowane są na scenie na pamięć z udziałem pianisty-akompaniatora. To on wprowadza ucznia w grę zespołową i dyscyplinę wykonawczą. W klasie pierwszej akompaniuję w klasie sama i z czasem uczeń jest przygotowywany do pracy z pianistą-akompaniátorem. Zauważyłam, że dzieci i rodzice bardzo się z tego cieszą. Ta radość i przyjemność ze wspólnej gry są bardzo ważnym elementem rozwoju muzycznego dziecka. Rolą pedagoga jest rozbudzenie i podtrzymywanie tej cechy i jednocześnie świadome podnoszenie wymagań, indywidualnie do każdego wychowanka.

Myślę, że w nauczaniu gry na skrzypcach warto czasem korzystać z opracowań muzyki popularnej, rozrywkowej i jazzowej oraz gry ze słuchu. Dobór literatury muzycznej jest bardzo szeroki, dlatego staram się dobierać ćwiczenia i utwory do możliwości ucznia w danym momencie, co wymaga zwłaszcza w pierwszym roku nauki dużej rozwagi. Nawet najbardziej szczegółowo opracowana szkoła gry na skrzypcach nie jest w stanie dopasować się do potrzeb każdego nauczyciela i osobowości każdego ucznia. Szkoła może być przewodnikiem, do którego dodajemy nasze osobiste pomysły, i który w zależności od potrzeb ucznia odpowiednio poszerzamy lub okrajamy, dlatego nauczyciel musi stale poszukiwać własnej koncepcji.

Ważnym elementem w nauczaniu gry na skrzypcach jest właściwy dobór materiału nutowego. Staram się dlatego w literaturze skrzypcowej znaleźć utwory zarówno atrakcyjne dla dzieci, a zarazem wartościowe od strony dydaktycznej. Sądzę, że sukcesem w pracy z dziećmi jest traktowanie ich bardzo poważnie choć nie jak "małego dorosłego". Dziecko czuje się wtedy dowartościowane i chce być od razu "doroślejsze". Przekazywane treści powinny być podawane przez nauczyciela w sposób prosty i zrozumiały dla ucznia i jego wieku. Wobec wielu zadań nauczyciel powinien znaleźć też czas na rozmowę z dzieckiem o jego zainteresowaniach. Wspólna płaszczyzna porozumienia to połowa sukcesu w pracy z dziećmi.

Chcę podkreślić jeszcze inną kwestię nauczania gry na skrzypcach w klasie pierwszej, mianowicie -higiena instrumentu, smyczka. Dbłość o skrzypce jest wyrazem naszego szacunku do szkoły, własnej pracy i samego siebie. Utrzymanie go w czystości sprzyja komfortowi pracy i brzmieniu instrumentu. Jest to ważne dla całej społeczności szkół muzycznych, które pożyczają uczniowi instrument na cały rok. Należy mówić i przypominać uczniom i rodzicom o codziennej dbłości o instrument.

Przygotowanie uczniów do pierwszych występów publicznych jest niezwykle ważne. Konieczne są próby w nowej sali koncertowej z pianistą, gdzie młody adept sztuki dowiaduje się, jak powinien zachować się na scenie wraz z pianistą. Jest to nowe doświadczenie, dlatego nauczyciel powinien podchodzić do tej kwestii niezwykle starannie i delikatnie. Przyjazna atmosfera nauczyciela i pianisty podczas tych prób jest bardzo ważna dla ucznia, bo kreuje w nim entuzjazm i radość gry dla innych. Każdy, nawet najmniejszy wkład i wysiłek dziecka powinien być przez nauczyciela doceniany i dostrzeżony. Jest to istotne dla budowania motywacji i pozytywnego myślenia dzieci o sobie

i swoich postępach w grze na skrzypcach. To wielkie zadanie dla nauczyciela, by stopniowo budować i wzmacniać mocne strony każdego dziecka, a jednocześnie stawiać nowe zadania i wyzwania dla ucznia w taki sposób, by czuł się on komfortowo i bezpiecznie. Każdy występ jest dla ucznia nowym doświadczeniem i „odkryciem siebie samego”, dlatego po każdym koncercie dobrze jest po przyjacielsku porozmawiać z uczniem, by poznać jego zdanie i wrażenia. Komentarz nauczyciela powinien zachęcić do dalszej pracy. Konkursy to jeden z mocniejszych elementów stymulujących rozwój instrumentalny dzieci. Mobilizują do intensywniejszej pracy. Poza tym uczą wytrwałości i stawiania sobie nowych zadań w dążeniu do celu. Dają też wiele satysfakcji w momencie udanego występu.

Istnieje wiele form przygotowań do przesłuchań i konkursów muzycznych. Ja stosowałam m.in. takie jak: praca z możliwością nagrywania, częste występy na audycjach szkolnych i pozaszkolnych. Udział uczniów w koncertach pozwala zdobyć doświadczenie i obycie ze sceną. Profesor Zienkowski - wybitny skrzypek, wirtuoz i pedagog, profesor mistrzowskiej klasy skrzypiec w Wiedniu, na jednym ze swoich wykładów, na którym byłam podkreślał, że najważniejsza jest u dzieci regularność ćwiczenia. Warto uświadamiać uczniów i rodziców, że dziecko powinno polubić ćwiczyć codziennie i systematycznie na instrumencie. Taką postawę pełną zachęty prezentuje nauczyciel, który prowadzi proces nauczania i kieruje muzycznym rozwojem młodego skrzypka.

Wiem też, że nie ma uniwersalnej recepty na bycie dobrym nauczycielem. Dzieci czują jednak szczerą intencję i chęć niesienia im pomocy. Trzeba umieć do nich dotrzeć. Uczenie gry skrzypcowej to również odkrywanie wnętrza i pokazywanie osobowości grającego.

W swojej pracy z dziećmi staram się przy zachowaniu obowiązujących kanonów wykonawczych pokazać to, co w nich najlepsze. Nowoczesna pedagogika to proces ciągłego dokształcania się, pogłębiania wiedzy. Dzisiejszym wychowankom potrzebny jest pedagog, który stale i systematycznie odnawia wiedzę, doskonali umiejętności i jest w kontakcie z innymi nauczycielami.

Praca z uczniem w pierwszym roku nauki gry na skrzypcach wymaga od nauczyciela ogromnej życzliwości, odpowiedzialności. Niezbędna jest też praca własna i zaduma nad problemami, z którymi nauczyciel musi umieć

sobie poradzić. Przydaje się też kreatywność i intuicja. Z perspektywy wielu lat uważam, że należy wspierać każde dziecko w jego indywidualnym rozwoju muzycznym ku świadomemu budowaniu człowieka i jego osobowości. Z mojego doświadczenia wynika, że pierwszego nauczyciela gry na skrzypcach zwykle pamięta się najbardziej. Ważna jest jego stanowczość i osobowość połączona z pasją, którą pamięta się na całe życie.

Współpraca rodziców z nauczycielami, a szczególnie bliska relacja z nauczycielem przedmiotu głównego pozwala wspólnie- rodzicowi i nauczycielowi wspierać rozwój ucznia i przekazywać sobie wzajemnie własne obserwacje. Bliskie porozumienie rodzica z nauczycielem dostarcza wymiernych korzyści- ułatwia i przyspiesza rozwój ucznia. Warto w początkowym okresie nauki poświęcić swój czas na poznanie pedagoga, zrozumienie jego oczekiwań oraz wypracowanie metod współpracy.

Poznanie systemu funkcjonowania szkoły muzycznej jest dla ucznia dużym wyzwaniem i zadaniem, przed którym stoi w pierwszych latach swojej nauki. W okresie uczeń wymaga wsparcia ze strony swojego najbliższego i najważniejszego środowiska jakim jest jego rodzina. To rodzice, w początkowym etapie nauki w szkole muzycznej wspierają swoje dziecko zupełnie tak samo, jak wspierali je przy nauce chodzenia, mówienia czy jazdy rowerem. Najważniejszą kwestią wymagającą wsparcia ze strony rodziców jest jego domowe ćwiczenie gry na instrumencie, przy czym zaangażowanie rodzica dotyczy dwóch ważnych elementów z tym związanych: inicjowania rozpoczęcia ćwiczenia oraz dbania o to, aby cechowało się ono odpowiednią jakością. Uczeń szkoły muzycznej, szczególnie w początkowym etapie nauki musi nauczyć się organizować swoje obowiązki, wygospodarowywać czas na ćwiczenie a także nauczyć się jak odpowiednio pracować. Zanim rozwinie te umiejętności musi otrzymać od rodziców wsparcie w postaci jasnych wytycznych, które będą stanowić dla niego wzór kształtujący jego przyszłe nawyki. To rodzic, szczególnie w początkowym okresie nauki, powinien uważnie obserwować rozwój swojego dziecka, monitorować jego postępy i przekazywać pedagogom swoje spostrzeżenia. Znaczącym elementem decydującym o rozwoju instrumentalnym młodego muzyka jest jego praca własna w domu – na początkowym etapie nauki. To rodzic powinien sprawować kontrolę nad poprawną realizacją zadawanej pracy domowej i czuwać nad tym,

by przebiegała ona w sposób określony przez pedagoga. Uczeń szkoły muzycznej już podczas pierwszych lekcji gry uczy się przyjmowania prawidłowej postawy ciała, odpowiedniego trzymania instrumentu i wydobywania pierwszych dźwięków zgodnie z zasadami techniki instrumentalnej. W pierwszych miesiącach nauki uczeń zdobywa swoje pierwsze doświadczenia w grze oraz kształtuje nawyki, dlatego czas ten jest tak ważny dla właściwego opanowania podstaw w grze.

Współpraca z rodzicami oraz odpowiednia motywacja ucznia i rodzica przynosi lepsze efekty w pracy na początkowym etapie nauczania gry na skrzypcach. Zawsze należy mówić, że dzięki codziennym ćwiczeniom rozwija się mózg dzieci, wyrabiają one w sobie samodyscyplinę, a dzięki słuchaniu muzyki z rodzicami pogłębiają swoją wrażliwość i więzi między sobą. Z moich obserwacji wynika, że rodzice czasami wykazują postawę zbyt opiekuńczą lub krytyczną wobec dziecka, co nie sprzyja ich rozwojowi. Nauczyciel powinien według mnie być pilnym obserwatorem i reagować odpowiednio w takich sytuacjach.

Rodzice często nie wiedzą, że przedmioty muzyczne pozytywnie wpływają na rozwój mózgu dzieci i zdolności poznawcze, o czym dowodzą badania naukowe. Tacy uczniowie lepiej sobie radzą w obszarach takich, jak koncentracja i pamięć, wyobraźnia, logika, myślenie przestrzenne i abstrakcyjne, matematyka, języki obce.

Warto o tym mówić rodzicom, którzy często nie zdają sobie sprawy, że po wielu latach ich pociechy odkryją w sobie cały pakiet rozmaitych umiejętności dzięki „kompleksowej grze na skrzypcach” w szkole muzycznej.

W trakcie trwania pandemii koronawirusa, a co za tym idzie kwarantanny warto wspomnieć o trudnościach związanych ze **zdalnym nauczaniem gry na instrumencie**. Jako że dzieci rozpoczynają dopiero swoją edukację muzyczną, mają problem z odpowiednim nastrojeniem skrzypiec, w czym często pomagają im rodzice. Bez pomocy pianina, keyboardu, aplikacji staje się to niemożliwe. Kolejną niedogodnością jest brak fizycznego kontaktu nauczyciela, ucznia i rodzica. Trudniej jest prowadzić lekcję przez kamery laptopa, gdyż instrumenty smyczkowe wymagają bardzo dużej precyzji. Różne aplikacje- nawet najlepsze technicznie nie zastąpią kontaktu osobowego. Praca na platformie Google Classroom stanowi duże ułatwienie

kontaktu rodziców i uczniów z nauczycielami. Dzięki możliwości przesyłania nagrań, opisywania zadań domowych nauczyciel pozostaje w czynnym kontakcie zarówno z uczniem, jak i rodzicem. Wiele aplikacji jak na przykład Messenger pomagają w utrzymaniu kontaktu oraz przydają się w pracy. Zdarzają się sytuacje dylematu nauczyciela jaki utwór będzie bezpieczny, by utrzymać dotychczasowe osiągnięcia. Nauczyciel powinien w tym czasie więcej czasu poświęcić na znalezienie odpowiednich materiałów nutowych oraz motywować uczniów do ćwiczenia na instrumencie.

W dobie koronawirusa nauczyciel -pedagog, chcąc dotrzeć do swoich uczniów rozwija swoje zdolności kreatywne w zakresie przekazywanych uwag, dotyczących błędów aparatowych czy poprawy różnych fragmentów utworów. Czujność i spostrzegawczość nauczyciela, połączona z ogromnym zaangażowaniem i pracą w domu przynosi efekty pracy zdalnej nauczyciela, ucznia i rodzica. Nawet najlepsze technicznie urządzenia nie zastąpią nigdy pracy bezpośredniej nauczyciela, ucznia i rodzica w szkole muzycznej.

Niezwykle ważna w okresie kwarantanny jest rola rodzica. To on organizuje cały dzień, dba o ustalenie kolejności podejmowanych działań, wyznacza priorytety i doświadcza bezpośrednio emocji dziecka. Bardzo ważne jest w tym czasie wyznaczenie sobie czasu na pracę i odpoczynek. Zdarzają się sytuacje, że dzieci nie wytrzymują tak długiego pobytu w domu i zaczynają tęsknić za nauczycielem, jego osobowością, jego sposobem bycia oraz atmosferą w szkole. Bardzo ważna jest tu rola nauczyciela, który wspiera psychicznie uczniów i dodaje otuchy w tym ciężkim dla nich okresie.

Podsumowując rozważania na powyższy temat trzeba pamiętać, że zajmowanie się muzyką powinno uczniowi sprawiać przyjemność, a nie tylko trud. Obcowanie ze sztuką powinno być dla niego źródłem zadowolenia i radosnych przeżyć, nie zaś przykrym obowiązkiem. To zamiłowanie do muzyki będzie skutkowało wewnętrzną potrzebą muzykowania i szukania nowych wyzwań.

Moja praca w szkole muzycznej I stopnia- jako nauczyciela skrzypiec daje mi ogromną satysfakcję, która wynika z radości dzielenia się muzyką i wyrabianiem u początkujących młodych skrzypków właściwych nawyków. Indywidualne podejście do każdego ucznia i rodzica sprawia, że możliwe staje się zbudowanie dobrych relacji. Nieodzowna jest ciągła wiara w to co się robi na co dzień. Jest to ważny element pracy zarówno ucznia, nauczyciela jak i rodziców.

To właśnie współpraca i zaangażowanie tych trzech stron równolegle nauczyciela- ucznia-rodzica przyczynia się w ogromnym stopniu do osiągnięcia sukcesów w nauce gry na skrzypcach w szkole muzycznej I stopnia.

Temat ten inspirowała mnie najbardziej, bo zauważyłam, że od każdego dziecka uczę się czegoś innego, jego wrażliwości, spontaniczności, poczucia piękna oraz otwartości i kreatywności. Przewyciężanie różnego typu barier, często psychicznych i emocjonalnych u uczniów pozwala mi zrozumieć, jak wiele zależy od nauczyciela, który musi być też świetnym psychologiem i osobistym terapeutą w trudnych chwilach dla ucznia. Sądzę, że praca z dziećmi pozwala mi odkrywać w sobie rozmaite zdolności twórcze, psychologiczne i interpersonalne. W procesie nauczania zawsze podchodzę indywidualnie do każdego ucznia.

Największą radość zyskuje nauczyciel, gdy w oczach swojego wychowanka widzi zamiłowanie do muzyki i pasję do podejmowanych działań. To zaangażowanie daje zapał do codziennej, cierplivej i wytrwałej pracy. Mam nadzieję, że napisana przez mnie publikacja będzie stanowić inspirację do pracy dla innych nauczycieli szkoły muzycznej I stopnia.

Na powyższy temat można mówić i pisać wiele. Wiem, że każdy nauczyciel będzie miał inne na ten temat spojrzenie – indywidualne i niepowtarzalne. Warto o tym też porozmawiać.

BIBLIOGRAFIA:

- T. Wroński-„Techniki gry skrzypcowe”
- A. Cofalik- „Skrzypcowe ABC”, „Małe abc”
- „Program Nauczania dla Szkoły Muzycznej I stopnia Wydanego przez Ministerstwo Kultury i Sztuki” Warszawa 1997 roku, dotyczący nauczania gry na skrzypcach.
- A. Schmidt- „Początki nauczania gry na skrzypcach- problemy i sposoby ich rozwiązywania”
- Z. Ostalczyk- „Przewodnik metodyczny nauczania gry na skrzypcach na stopniu elementarnym”

